

ønskede. Og så er konflikten jo klar mellem EU og USA.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Nu er det, der skal tages stilling til om et øjeblik, jo ikke fru Charlotte Antonsens indlæg. Vi skal ikke stemme ja eller nej til fru Charlotte Antonsens indlæg.

Det, som jeg synes der er relevant at forholde sig til her, er faktisk det forslag til vedtagelse, som er fremsat af partier, der repræsenterer et flertal her i Folketinget, og som derfor også kommer til afstemning først. Og det forslag til vedtagelse ligger helt klart inden for rammerne af det, jeg har tilkendegivet i min ordførertale her, det lægger også en, om jeg så må sige forsvars- og sikkerhedspolitisk arkitektur til grund, som ikke bare opererer med NATO og EU som faktorer i denne her verden, men også FN og OSCE.

Det er baggrunden for, at vi stemmer for. Det er såmænd ikke fru Charlotte Antonsens indlæg, som jeg så skal lade være ufortalt her. Det er ikke så meget Venstres ordførers indlæg i den her sammenhæng, men hvad vi selv mener, og hvordan vi vurderer den strategi, der henvises til i det forslag til vedtagelse, som vi altså støtter.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg skal bare afslutningsvis for denne her lille duel sige til hr. Sjursen, at så forstår jeg da bedre, hvorfor Kristeligt Folkeparti ikke er medforslagsstiller, for der er jo rygende uenighed i kredsen af forslagsstillere til det her forslag til vedtagelse om definitionen af, hvor langt det rækker.

Og jeg kan så forstå, at hr. Sjursen lægger én fortolkning ind i vedtagelsen og med det som udgangspunkt så når frem til, at Kristeligt Folkeparti kan støtte det. Fair nok. Det er en politisk stillingtagen, som Kristeligt Folkeparti kan tage. Men det er dog alligevel noget af et udsagn, der kom tidligere fra en af forslagsstillerne til den vedtagelse, som hr. Sjursen vælger at stemme for, og jeg må så bare sige, at hvis man tager de briller på, som var på for nogen tid siden, hvor det blev sagt, at det var klart, at EU skulle kunne handle militært også i modsætning til USA og altså ikke i tråd med og i samklang med USA, men tværtimod i modstrid med USA, så må jeg da gå ud fra, at Kristeligt

Folkeparti så mener, at så er man gået langt ud over det danske forbehold i det, man udarbejder. Og det er altså bare det største parti i oppositionen, der er med i forslagskredsen til vedtagelsen, der har den holdning.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg tror, hr. Thulesen Dahl vil have det med SF og Enhedslisten og Fremskridtspartiet, som hr. Thulesen Dahl stemmer sammen med om lidt, nemlig imod forslaget til vedtagelse, som jeg kan have det i forhold til Venstre og måske Socialdemokratiet og nogle af de andre partier, som jeg stemmer sammen med om lidt, nemlig at vi i hvert fald er enige om at stemme ja til den foreliggende tekst, og så kan der derudover være nuancer i forhold til, hvad vi i øvrigt mener, og som ligger uden for det, der lige præcis står beskrevet i de omkring 150 ord, der er angivet i teksten.

Og det er præcis den samme situation, som hr. Thulesen Dahl vil være i om lidt, når han stemmer sammen med hr. Keld Albrechtsen og hr. Tom Behnke og hr. Villy Søvnald. Den er ikke så meget anderledes for mit vedkommende.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Ja, jeg synes jo, at hr. Sjursen har svaret så udmærket på det, som hr. Thulesen Dahl sagde. Jeg synes jo, hr. Thulesen Dahl burde være den første til at forstå, at man godt kan stemme på samme linje, selv om man er meget uenige. Jeg forstod hr. Thulesen Dahl sådan, at han var imod det, der var fremsat af regeringspartierne m.fl., fordi han var meget stærkere tilhænger af NATO, end vi var. Og det var i hvert fald ikke sådan, jeg forstod hr. Keld Albrechtsens indlæg. Men det er jo sådan en gammel diskussion. Den skal jeg sådan set ikke gøre så forfærdelig meget ud af.

Det første synspunkt, jeg vil slå fast, er allerede kommet fra anden side, og det er det helt fundamentale, at det ikke er disse organisationer, vi deltager i – NATO eller EU eller OSCE eller andre – som træffer beslutningen om, hvorvidt danske tropper skal bidrage i militære aktioner. Det beslutter grundloven. Det har grundloven taget stilling til i § 19, stk. 2. Sådan er det.

Og det synes jeg at det vil være vigtigt også for befolkningen at holde sig for øje i den diskussion, der kommer, at der er ingen automa-